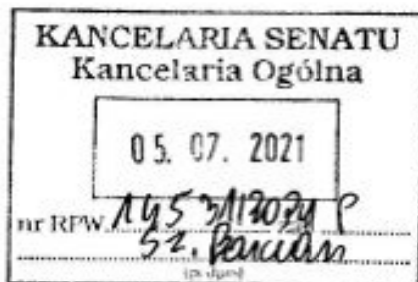




03980200480078
RPW/14631/2021 P
2021-07-05

Suwałki 30 czerwca 2021 r.

Pan Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa



Wnioskodawca:

H O

Panie Przewodniczący

Chciałabym wnieść do sprawy zmiany Kodeksu postępowania administracyjnego swoje uwagi, oparte na wieloletnich doświadczeniach, zakończonego wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który to wyrok, został oparty na wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 12 maja 2015 r., wobec decyzji wydanych w oparciu o art. 156 § 1 pkt 2 K.p.a., przesądając o przedawnieniu.

WSA w Warszawie na str. 5, wskazał, że cyt. **W ocenie Sądu okolicznością bezsporną należy przyjąć, co trafnie ustalił i ocenił organ, że J J nie był właścicielem przejętej działki, bowiem przy nabywaniu jej nie została zachowana forma aktu notarialnego. Odjęcie zatem własności nastąpiło z poszkodowaniem spadkobierców J: S, który nadal pozostawał hipotetycznym właścicielem działki.**

I dalej Sąd stwierdził, że, cyt. **W tym zakresie Sąd podziela stanowisko skarżących, że do szło do rażącego naruszenia prawa, bowiem wadliwie przyjęto, że właścicielem przejmowanej przez Państwo działki jest osoba, która w sposób oczywisty i nie podlegający ocenie nie była właścicielem bowiem nabyła ją bez zachowania formy aktu notarialnego.**

Ale, Sąd wskazał za wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, że, cyt. **Trzeba jednakże podkreślić, że co prawda przepis art. 156 § k.p.a. nie przewiduje czasowych ograniczeń do stwierdzenia nieważności decyzji na podstawie art. 156 § 1 pkt. 2 k.p.a., niemniej jednak Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 12 maja 2015 r., P 46/13 orzekł, że art. 156 § 2 k.p.a., w zakresie w jakim nie wyłącza dopuszczalności stwierdzenia nieważności decyzji wydanej z rażącym naruszeniem prawa, gdy od wydania decyzji nastąpił znaczny upływ czasu (kilkadziesiąt lat), a decyzja była podstawą nabycia prawa lub ekspektatywy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP.**

To ostatnie stwierdzenie Sądu spowodowało, że ostatecznie skarga została odrzucona, pomimo, że w uzasadnieniu stwierdzono, że doszło do rażącego naruszenia prawa podczas jej wydania.

Sąd posłużył się wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, który nie był obowiązującym prawem, a jedynie wskazał kierunek działania przez Ustawodawcę, i dlatego oddalił skargę, a nie stwierdził, że decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa, o czym mowa w uzasadnieniu. A powinien do czasu zmiany

Ustawy (art. 156 § 2) stosować nadal zakres art. 156 § 2 k.p.a. wobec decyzji wydanych z rażącem naruszeniem prawa

Prawo w przedmiotowej sprawie, to nadal obowiązujący art. 156 § 2 k.p.a.

Wnioskodawca, pomimo, że wyrok WSA w Warszawie był niekorzystny wystąpiła do Sądu powszechnego o zasądzenie odszkodowania, pomimo tego, że podstawą do takiego wystąpienia powinna być ostatecznie decyzja organu administracji rządowej, że pierwotna decyzja została wydana z rażącem naruszeniem prawa.

Sąd powszechny w rozstrzygnięciu wskazał, że tylko stwierdzenie, że decyzja administracyjna pierwotna została wydana z rażącem naruszeniem prawa jest podstawą do zasądzenia odszkodowania.

Moje wystąpienie w tej sprawie dotyczy dalszego postępowania odszkodowawczego z przywołaniem art. 156 § 2 k.p.a., kiedy np. będzie obowiązywało nowe prawo o przedawnieniu (jak w ustawieznaczono 30 lat).

I, w tym miejscu, nasuwają się następujące pytania:

- 1) Co z wyrokami sądów administracyjnych, opartych o wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 12 maja 2015 r., które same określały czasookres przedawnienia, pomimo, że Ustawodawca nie wprowadził zmiany przedawnienia wobec decyzji wydanych z rażącem naruszeniem prawa?,
- 2) Czy wyroki, o których mowa w pkt. 1 były wadliwe, i powinny być poddane ponownemu procedowaniu, w oparciu o obowiązujący w tym czasie art. 156 § 2 k.p.a., odnoszący się do decyzji wydanych z rażącem naruszeniem prawa?.

W mojej ocenie moje propozycje powinny zostać uwzględnione w noweli ustawy K.p.a. ponieważ wprowadzanie zmian przez sądy administracyjne zmiany w ustawie zastępując Ustawodawcę jest niezgodne z ustawą zasadniczą.

Na zakończenie tylko poinformuję, co sąd przeoczył, że odszkodowanie żadnej ze stron nie zostało wypłacone, a nieformalna umowa sprzedaży była sporządzona w 1. egz., o czym skarżący dowiedzieli się w trakcie postępowania administracyjnego nadzorczego. Były wcześniej niedostępne.

Do wiadomości:
Pan Senator
Marek Pełk
m. in. wiceprezesa Senatu RP
członka
Komisji Ustawodawczej

Z wyrazami szacunku
M. C.